Firavunların Oyunu

İlk Firavun'un Sihirbazlarından Âl-i Suud Firavunlarının Sihirbazlarına

Faziletli Şeyh

فارس بن أحمد آل شويل الزهراني

Faris ibn Ahmed
Âl-i Şuveyl Ez-Zehrani

الفجر
EL FECR MEDYA

لـعبـة الـفـراعـنـة

من سحرة فرعون الأول

الى سحرة فراعنة آل سعود

FİRAVUNLARIN OYUNU

İlk Firavun'un Sihirbazlarından

Âl-i Suud Firavunlarının Sihirbazlarına

Şeyh Ebu Selman Faris ibn Ahmed

Âl-i Şuveyl Ez-Zehrani

EL FECR MEDYA

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla…

Hamdin tamamı Allah'adır ki O; kendisine itaat edeni izzetlendiren, isyan edeni zelil kılan, zalimleri mağlup eden, Sezarları[1] hapseden, Kisraları[2] parçalayan ve Tağutlardan intikam alandır -bu Allah'ın sünnetidir ve Allah'ın sünnetinde hiçbir değişiklik ya da sapma bulamazsın-. Allah'ın salat ve selamı; mahlukatının en hayırlısı, Tağutlara "*Size boğazlamayla geldim*" diye haykıran mücahidlerin imamı ve "*Ben çokça gülen, çokça boğazlayanım.*"[3] diyene olsun.

Bundan sonra,

Mevcut halimiz ve günümüz Tağutlarının Hak ehli mücahidlerle muamelesi üzerine düşünen kişi onlarda birçok açıdan delillendirilecek Firavunî bir olgunun yerleşmiş olduğunu görecektir ki bunların bir kısmını bu risalede ele alacağız. Çünkü onlar şu anda yayıldılar, atağa kalktılar ve belli şiarlar altında Hak ehline karşı savaş açtılar. Mevcut askerlerinden -sihirbazlar, alimler, yazarlar, gazeteciler ve yayıncılar- orduları da bu sefer için harekete geçirmeyi başardılar. Tüm bunlarla beraber Hakka delil ile karşı gelmeyi veya kendilerine muhalif olanlarla canlı bir münazara yapmayı beceremediler. Bilakis sadece kendilerini takip eden ve kendi izlerinden gidenlerle kendi televizyon kanallarında

---

[1] **Mütercim notu:** Roma kralları

[2] **Mütercim notu:** Pers kralları

[3] **Mütercim notu:** الضحوك القتال – Nebi'nin (sallallahu aleyhi ve sellem) bu vasfı kendisinden sahih veya zayıf olarak nakledilmemiş olup İbn Kesir tefsirinde ve yine İbn Kayyım kitabında zikretmiştir. Rafızilerin bazı kitaplarında da Abdullah ibn Abbas'tan tashih ettikleri bir rivayet vardır. Yine bu daha önce indirilmiş kitaplarda Nebi hakkında geçen vasıflardandır. İbn Kayyım der ki: "Peygamber'in (sallallahu aleyhi ve sellem) daha önce nazil olmuş kitaplarda geçen "Çokça gülen ve çokça boğazlayan" vasfına gelince bununla kast edilen onun gülmesinin ve güzel huylarının kendisini Allah'ın hadlerini tatbik etmekten ve hakkını yerine getirmekten alıkoymadığıdır. Yine bu onu yeri gelince gülmekten de engellemez." (Hidayetu'l-Hayara, 1/138)

münazaralar düzenlediler. Bu kanallar; 1. Gasp: Kanal 1, 2. Gasp: Kanal 2, 3. Gasp: Al-Arabiyyah Kanalı, 4. Gasp: Al-Majd Kanalı, 5. Gasp: M.B.C. Kanalı ve diğer onlarca kanaldı. Bunların yanı sıra Eş-Şarku'l-Avsat, Ukâz, El-Hayat, El-Vatan, Er-Riyad, El-Bilâd ve El-Cezire gibi radyo istasyonları ve gazeteler… Ve daha sayısız kitle iletişim araçları…[4] Bunun yanında aynı alanda durup kürsüler, hutbeler, nasihatler ve ses kayıtları/videolar yoluyla görevlerini en iyi şekilde ifa eden alimleri…[5]

Ben diyorum ki: Onların hepsinin toplamının bile Hak ehli ile Şeriat ve ilmi kaideler üzerine hakiki bir diyalogu olması mümkün değildir. Onlar bunu bilmektedir ve hür mücahidlerin sorularını cevaplamaktan kaçınmaktadırlar. Bunlar, İslam Şeriatı'nı yoğun bir şekilde araştırma sonrası ortaya atılmış hakiki sorulardır ve aslen internet sitelerinde ve diğer yerlerde yayınlanmıştır. Onlar bu yayınları ve çağrıları duydular ancak bunları hak ve tarafsızlık üzere cevaplayamadılar çünkü Tağutların tokmağı onlara vuracaktı.

Ortaya konan sorulardan bazıları şunlardı:

- Allah'ın indirdiğiyle hükmetmeyen, hadleri ve Şeriatı yürürlükten kaldıran yöneticilerin hükmü nedir?

---

[4] **Mütercim notu:** Türkiye'de de iktidarın bir numaralı yamacıları olan havuz medyası bu kanallar gibidir. Yine Twitter vb. sosyal medyada kılıf bulma uzmanı troller bu görevi yürütmektedirler. Afganistan, Suriye, Irak ve Somali'de Müslümanlara karşı giriştikleri savaşta onları teröristler olarak nitelemekten ve "Bunlar İslam'la alakası yok!" diyerek adeta tekfir etmekten çekinmezler. Müslümanların kanlarını mubah gösterirler. AKlamak onların işidir.

[5] **Mütercim notu:** Türkiye'de de hoca lakaplı belamlar ve Diyanet İşleri bu görevi yürütmektedir. Mevcut iktidara karşı oluşabilecek herhangi bir İslami refleksi engellemek için ellerinden geleni yaparlar. Zaten onların gözünde Muvahhid Müslümanlar ancak devlet düşmanı, vatan haini, Vahhabi, Selefi, falanca terör örgütüne mensup Haricilerdir. Müslümanların mahremlerine şafak vakti baskın yapan Tağut ve güvenlik güçleri ise kendilerine tabi olunacak liderler ve ölünce Cennet'e kanatlanan şehidlerdir.

- Allah'ın şeriatı yerine Tağuti küfür kanunlarına muhakeme olan yöneticilerin hükmü nedir?
- Allah'ın şeriatı yanında kendi kanunlarını koyan ve kendilerine ilahi vasıfları nispet eden yöneticilerin hükmü nedir?
- Haramı helal, helali de haram yapan yöneticilerin hükmü nedir?
- Bazıları ikna bazıları da korku yoluyla olan çeşitli yöntemlerle Allah'a, Rasulü'ne ve müminlere savaş açmış yöneticilerin hükmü nedir?
- İnsanları Allah Teala'nın dininden ve halis Tevhid'den uzaklaştıran ve başarıya ulaşmak umuduyla gece gündüz tuzaklar kuran yöneticilerin hükmü nedir?
- Allah'ın dinden, Tevhid'den ve cihaddan indirmiş olduklarından nefret eden yöneticilerin hükmü nedir?
- Allah'ın dinini ve dostlarını alaya alan yöneticilerin hükmü nedir?
- Büyük şirki öven ve kabul eden, onu değiştirmeyen ve değiştirilmesine de izin vermeyen yöneticilerin hükmü nedir?
- Yahudi ve Hristiyanlardan Ümmet'in düşmanı olanlarla iliklerine kadar dostluk içinde olan, onlara hizmet eden, onların çıkarlarına çalışan ve onları koruyan yöneticilerin hükmü nedir?

Bu vasıfların tamamı bütünüyle Âl-i Suud tağutlarında[6] toplanmıştır.

Birisi bunlara -Âl-i Suud'un Tağutları- bu esasi ve ilmi soruları sorduğunda onlar bunu kaldıramaz ve hakiki Firavunî doğaları Tağuti ve despotik bir şekilde ortaya

[6] **Mütercim notu:** … ve Türkiye Cumhuriyeti Devleti yöneticilerinde de

çıkar ki onlar açık ve net bir gözdağıyla tehdit ederler: “Şayet bizim dışımda bir ilah edinecek olursanız, hiç şüphesiz, sizi hapse atacağız.”[7] [8]

Öyleyse Âl-i Suud böyle insanların rabbidir. Çünkü sevgi ve nefretleri onlar içindir, sadakatleri onlaradır, onlara muhalif olanlara düşmanlık gösterirler, onları tazim etmeleri ise süreklidir, emirlerini yerine getirirler, İslam’a ve Müslümanlara karşı savaşlarında onların ardında giderler vs... Dolayısıyla Âl-i Suud’a Rableri ve ilahları olarak ibadet etmişlerdir. Ne kadar delil, ispat, araştırma, ses kayıtları vb. olursa olsun o fikre karşı çıkılması veya terk edilmesi makbul değildir.

İşte bundan dolayı mücahidleri ve Ümmet’in sadıklarını kanaatlerini ve inançlarını bırakmaya, Allah’ın bizim Rabbimiz ve ilahımız olduğuna inanmama ve onların ilahının ve Rabbinin Âl-i Suud olduğuna inanma karşılığında delillerine karşı çıkmaya çağırıyorlar. Bunu açıkça ilan etmeseler bile sözleri ve iddiaları buna işaret ediyor. Onların -Âl-i Suud’un- hazır askerleri de -sihirbazları, alimleri, yazarları, gazetecileri, yayıncıları- sahip oldukları her şeyle bu Tağutları savunuyorlar. Allah (azze ve celle) buyurdu ki:

هَا اَنْتُمْ هٰٓؤُلَٓاءِ جَادَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلُ اللّٰهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكٖيلًا

Hadi diyelim ki dünya hayatında siz onları savundunuz! Peki, Kıyamet Günü'nde Allah’a karşı kim onları savunacak ya da kim onlara vekil olacak? [*Nisâ, 109*]

---

[7] **Mütercim notu:** Şu ayete atfen:

قَالَ لَئِنِ اتَّخَذْتَ اِلٰهًا غَيْرٖي لَاَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونٖينَ

O (Firavun) demişti ki: “Şayet benim dışımda bir ilah edinecek olursan, hiç şüphesiz, seni hapse atacağım.” (Şuarâ, 29)

[8] **Mütercim notu:** Bu şekilde kendilerine karşı hakkı haykıran davetçileri de hemen hapse atmaktan çekinmezler. Hatta bunda belki akidesine bile bakmazlar. İsimlerini zikretsek buraya sığmayacak binlerce Müslüman kardeşimiz vardır sırf “Rabbim Allah’tır” dediği için sorguya alınan ve/ya hapse atılan.

Dolayısıyla her kim onların istediğini yapmazsa onu zindanlarına koyacaklar, ona işkence edecekler ve bu tür kimselerle silah ve kılıç dışında bir diyalog olmadığını söyleyeceklerdir. Bunlar Firavunlar tarafından iyi bilinen yollardır: gözdağı ve tehdit, şiddet ve işkence, muhalife karşı şiddet ve haklı olsa bile ona işkence etme… Yine bunlar fikri ve ilmi çarpışmada mağlup olan zalimler tarafından her zaman ve mekanda iyi bilinen yollardır. Çünkü onlar (bu durumda) kitleler ve tartışılmaz Hak önünde mağlup olmuşlardır. Bundan dolayı tiranlık, haddi aşma, cezalandırma, hapsetme ve işkence silahlarını kullanırlar. Yine onlar kendisiyle münazara edip yenince Firavun’un Musa’ya (عليه السلام) dediği gibi derler:

قَالَ لَئِنِ اتَّخَذْتَ اِلٰهًا غَيْرٖي لَاَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونٖينَ

O (Firavun) demişti ki: “Şayet benim dışımda bir ilah edinecek olursan, hiç şüphesiz, seni hapse atacağım.” [*Şuarâ, 29*]

İşte bu, bizim gece gündüz yayınlanan tartışma programlarında -ki orada muhaliflerle değil kendi aralarında tartışıyorlar- şahit olduğumuz Firavunî mantıktır. Bu programları takip eden herhangi birisi onları şununla anlatabilir: “Bizim size sunduğumuz programlar sadece Âl-i Suud’un görüşünü söylemekte ve Âl-i Suud sizleri yalnızca dosdoğru yola iletmektedir.”[9] Dolayısıyla kendileriyle görüş farklılığında olana kendini ifade etme özgürlüğü, onlarla tartışma özgürlüğü veya canlı olarak bağımsız kanallara çıkma özgürlüğü vermiyorlar, hatta bunu yapamıyorlar bile. Ve ben onları mesela Dr. Sa’d El-Fakîh, Dr. El-

[9] **Mütercim notu:** Yazar burada Mümin Suresi 29. ayete atıf yapmaktadır.

قَالَ فِرْعَوْنُ مَٓا اُرٖيكُمْ اِلَّا مَٓا اَرٰى وَمَٓا اَهْدٖيكُمْ اِلَّا سَبٖيلَ الرَّشَادِ

Firavun dedi ki: “Ben, size sadece kendi görüşümü söylüyorum ve ben sizleri yalnızca dosdoğru yola iletiyorum.” (Mü’min (Ğafir), 29)

Mes'ari, El-Makdisi veya Hani Es-Sıba'î[10] ile bir programa çıkmaya davet ediyorum. Ya da gidip Usame bin Ladin ile buluşmalarını, onunla münazara etmelerini ve bunu da kaydetmelerini istiyorum ki eğer hakkı talep ediyorlarsa hakikat ortaya çıksın. Liste uzun ve onlar da hatalarının açığa çıkacağının farkındalar. Bundan dolayı oldukları gibi skandalsız kalmayı tercih ediyorlar.

Hatta onların hakikatleri üzerine iyice düşünecek olursan kendi tartışma programlarında bile kendi aralarında ihtilaf içinde olduklarını görürsün. Nitekim El-Avâcî, El-Cezira kanalına çıktığında müfettişleri, hakimleri, İslami İşler Bakanı'nı, Baş Müftü'yü ve diğerlerini eleştirdi. Âl-i Suud Tağutlarını ise temize çıkardı. Sonraki gün de El-Avâcî ve beraberinde olan emsallerine eleştiri oklarını yöneltmek için El-Burayk ve Raşid Ez-Zehrani'nin de içlerinde bulunduğu bir grup şeyh Saudi Channel 1'e, El-I'dî ve Es-Sedlan da M.B.C. kanalına çıktı. Yine El-Havali sohbetini yasaklaması sebebiyle İslami İşler Bakanı hakkında şikayet etmek için televizyona çıktı ama birkaç gün sonra Bakan, Al-Arabiyyah'ya çıkarak haberleri yalanladı. İşte bu onların sadece bir tek meselede ittifak halinde oldukları durumlarıdır ki o da Âl-i Suud'a karşı olan herkesle savaşmaktır, velev ki bunlar Mücahidlerden ve salih insanlardan olsa da. Diğer meselelerde ise anlaşamayan kumalar gibidirler. Bunların düşüncelerinde Mücahidler ve ıslah isteyen insanlar halk arasında yaşayamaz, bilakis onların yeri hapishaneler ve karanlık zindanlardır. Aksi halde muhalif olmakta ısrar ediyorlarsa ne diye Mücahidleri ve alimleri zindanlara atıyorlar? Neden onları insanları kendi menheclerine ve fikirlerine davet etmeleri için bırakmıyorlar? Ne için onları bırakmıyorlar da insanlar onların delillerini duysun, ardından Tağutların delillerini duysun ve sonra ikisini ölçüp tartsınlar da daha kuvvetli delile uysunlar? Eğer o Tağutlar doğru yol üzereyse neden Mücahidlerden korkuyorlar? Eğer devlet ve millet hakikaten bir

[10] **Mütercim notu:** Türkiye'deki hocaların da çıkıp açıkça münazara ettiğini göremezsin. Ancak uzaktan muhbirlik yapar ve kendi aralarında Selefiler şöyle, Vahhabiler böyle deyip dururlar.

aradaysa -ki bunu sürekli duyuyoruz- münazara için forumlarda yazılmış makale ve yayınlara olan bütün bu korku ne diye? Çok sayıda televizyon kanallarına, gazetelere ve alimlere sahip olmalarına rağmen siyah bir ekrandan yayın yapmaya (El-Islah) olan bütün bu korku niye? Madem zannettikleri şekilde hak üzere idiyseler ve devlet ve millet olarak bir bütün iseler imam Usame Al-Jazeera'ya çıkınca neden tahtları sallanıyor?

Bunlar hangi devirde olursa olsun hiçbir Tağut'un ve Firavun'un asla kabul etmeyeceği sorunlardır. Tarafsız, realist, yeni fikirlere açık, farklılıklara saygılı, kapısı açık ve demokratik olduğunu iddia etse bile hiçbir zalim bunu kabul etmeyecektir. Bunlar sadece resmi güzelleştirmek ve parlatmak için atılan sloganlardır. Aksine gerçek şudur ki başvurdukları tek metod hapsetmek ile tehdittir. Yine de hiçbir çağda bu Firavunî tehditler hak ehlini imandan, davetten ve cihaddan vazgeçirmemiştir. Hainler ihanet etmiş, topukları üzere gerisin geri dönmüş ve medya halkı yalanlarla kandırmak için kullanılmış olsa bile… Nitekim hak mağlup olmayacak ve bu taktiklerin hiçbirisi hak ehlinin kalplerine korku salamayacaktır. Çünkü onlar Allah'ın kendileriyle beraber olduğuna, kendilerini işittiğine, gördüğüne, koruduğuna ve kendilerine zafer vereceğine yakinen inanmaktadırlar. İşte bu nedenlerden ötürü onlar, gözdağı ve tehditlere rağmen Hak üzere sebat etmektedirler.

Diyorum ki Firavunlar, medya saldırılarında bazı ifadelerinin diğerleriyle çelişmesine aldırmazlar. Nitekim ilk Firavun da elçileri bütün şehirlere gönderdikten sonra Musa ve beraberindekilere şöyle dediğinde kendisiyle çelişmişti:

اِنَّ هٰٓؤُلَٓاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَۙ وَاِنَّهُمْ لَنَا لَغَٓائِظُونَۙ وَاِنَّا لَجَمِيعٌ حَاذِرُونَۜ

(Onlar şöyle propaganda yapıyorlardı:) "Şüphesiz ki bunlar, azınlıktır/önemsiz bir topluluktur. Ve kuşkusuz, bize karşı öfke beslemektelerdir. Bizler ise (böylelerine karşı) tedbirli ve uyanık bir topluluğuz." [*Şuarâ, 54-56*]

Dolayısıyla onlar -Firavunlar- bunu -başka bir deyişle umumi seferberliklerini- hak ehlinin sebep olduğunu söyleyerek meşrulaştırmaktadırlar. Tağutlar da hak ehlini küçümseme ve aşağılamayla "شِرْذِمَةٌ" olarak adlandırmaktadırlar. Bu kelime bağı kopuk, bölünmüş ve kendilerini birleştiren herhangi bir asıl, vatan veya ilkeye sahip olmayan bir grubu temsil eder. Yine onlar çoğunluğun fikrini temsil etmeyen azınlıktır ve onlara yardım edecek birileri de yoktur. Eğer hak ve doğruluk üzere olsalardı az bir grup olmazlardı.

Diyorum ki Hak ehline karşı olan bu seferberlikten sonra Firavunlar, daima açık ve net çelişkilere düşerler ve bundan sonra da en yakınlarıyla beraber kendilerinin Hak ve cihad ehli tarafından kışkırtıldıklarını iddia ederler.

وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ

Ve kuşkusuz, bize karşı öfke beslemektelerdir.

Yani (hak ehlinin) dinlerinde kendilerine muhalefet etmeleri, kurallarını, kanunlarını ve rejimlerini kabul etmemeleri ve kendi egemenlik ve köleleştirmelerine başkaldırmaları onları kızdırmış ve kalplerini kinle doldurmuştur.

Ve bu Firavunlar tarafından ikrar edilen şeydir. Kim olursa olsun hak ehli -mücahidler- onlar, rejimleri ve devletleri için bir tehlikedir ve onlar anlık bir tehdit teşkil etmektedirler.[11]

[11] **Mütercim notu:** Sen onların kalbindeki kini ve korkuyu, elinde onlara zarar verecek hiçbir şey olmadığı halde, seni yakaladıklarında, sorguya aldıklarında veya hapse attıklarında görürsün.

Madem ki onlar herhangi bir ağırlığı veya değeri olmayan küçük bir gruptur, neden büyük bir devlete rahatsızlık vermektedirler? Ve nasıl olur da büyük bir devlet için tehdit olurlar?

Ve ne diye bütün bu tedbirler?

وَاِنَّا لَجَم۪يعٌ حَاذِرُونَۜ

Bizler ise (böylelerine karşı) tedbirli ve uyanık bir topluluğuz.

Yani hepimiz onlardan bıktık, onlara karşı temkinliyiz, sorunlarının farkındayız, onlardan kurtulmaya kararlıyız ve tehlikelerinin farkındayız. Yine "حَاذِرُونَ" kelimesi üzerine tefekkür et. O, "حَاذِر" kelimesinin çoğuludur ve "temkinli/tedbirli" manasına gelir. Bu da rubai "حاذَرَ" fiilinin ism-i failidir ki temkinli olmakta mübalağaya/abartıya delalet eder.

Bu da Firavunların düştüğü başka bir çelişkidir. Madem bunlar (hak ehli) küçük bir gruptur, ne diye bütün bu onlarla meşgul olma ve onlardan sakındırma ve onlara karşı tedbirli olma?

Şüphesiz ki Firavun'un Musa (عليه السلام) ve beraberindekilere ithamı -onların küçük bir grup olduğunu söylemesi- ve onların halleri küçümsemesi bütün diktatör Tağutlar tarafında uygulanan aynı mantıktır. Onlar da kendilerine muhalefet edenleri hiçbir ağırlığı veya değeri olmayan küçük bir grup olarak itham ederler. Çoğunluk ise onlarladır. Dolayısıyla azınlığa düşen çoğunluğa katılmak ve üzerinde oldukları şeyi terk etmektir.

Tağutların yandaşı Â'id El-Karni'nin iki Şeyh -Ali El-Hudayr ve Nasır El-Fahd- ile olan tartışmalarını takip ettim. Gördüm ki o, bu asırda Firavunlar tarafından İslam'a ve Müslümanlara -en başta da Mücahidlere- karşı yürütülen medya savaşından yanadır. Allah Teala'nın buyurduğu gibi:

فَاَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَٓائِنِ حَاشِرِينَۚ اِنَّ هٰٓؤُلَٓاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَۙ وَاِنَّهُمْ لَنَا لَغَٓائِظُونَۙ وَاِنَّا لَجَمِيعٌ حَاذِرُونَۜ

Firavun, şehirlere (asker toplaması için) toplayıcılar gönderdi. (Onlar şöyle propaganda yapıyorlardı:) "Şüphesiz ki bunlar -İsrailoğulları-, azınlıktır/önemsiz bir topluluktur. Ve kuşkusuz, bize karşı öfke beslemektelerdir. Bizler ise (böylelerine karşı) tedbirli ve uyanık bir topluluğuz." [*Şuarâ, 54-56*]

Dolayısıyla bu medya kampanyalarında umumi halk fikriyatına etki etmeyi, insanları kendi taraflarına çekmeyi ve onları Mücahidlerden kaçırmayı arzu etmektedirler. Bunu da onlar hakkında "Hariciler, tekfirciler, sapık fırkalar, küçük dağınık gruplar" şeklinde itici vasıfları kullanarak yaparlar. Mücahidlerin kendi çıkarları için dini istismar etmek istediğini ve vatanın, Firavunların ve en büyük destekçilerinin başarılarının yok olmasını arzu eden yıkıcılar ve ifsad ediciler olduğunu söylerler.

Dolayısıyla onlar -Firavunlar- cihadın ve mücahidlerin önünü kesmeyi, velev ki pislik ve gayriahlaki yollarla da olsa, kendilerine görev edinmişlerdir. Böylece bütün şehirlerden sihirbazları ve askerleri seferber edip bir araya toplamışlar ve Mücahidlerin kökünü kurutacaklarına inanmışlardır. Ancak Âl-i Suud'un sihirbazları -yazarları, gazetecileri, yayıncıları ve askerleri- ile Mücahidler arasındaki heyecan verici ve dönüm noktası olan savaşın yaşanacağı kaçınılmaz gün gelecektir. İşte o zaman beldeler ve kullar Firavunlardan ve ileri gelen seçkinlerden kurtulacaktır.

Musa (عليه السلام) ile Firavun kıssası ve Hak ile batıl arasındaki çarpışma üzerine tefekkür eden biri Firavun'un Musa'ya karşı yürütmüş olduğu medya taarruzu ile Âl-i Suud'un imajlarını bozmak ve insanları onlardan uzaklaştırmak için mücahidler aleyhine yürütmüş olduğu medya taarruzu arasındaki benzerlikleri

fark edecektir. Sonuç olarak da (Âl-i Suud'un) onlardan yüz çevirdiklerini, Mücahidlerin kandırılmış cahiller olduğunu, aralarında alimlerin olmadığını, gayesiz olduklarını, Müslümanları öldürdüklerini vs. söylediğini göreceksin. Bir de sadece iftira atmakla yetinmezler, üstelik diğer adımları teşvik ederler ki kanun yürütme işlerini yapan ve kitleleri etkileyen etraflarındaki kavmin ileri gelenleri/seçkinleri[12] kışkırtabilsinler. Ve adet olduğu üzere bu seçkinler de fayda sağlamak ve çıkar elde etmek için Tağutlarla beraber durmayı ve kendilerini emniyete almak için onların hendeklerinde kalmayı arzu ederler. Yine onlar hak da olsa batıl da olsa Tağutlara saldıran herkese karşı durmak için ellerinden geleni yaparlar. Ve bu Tağutlar, selefleri olan Firavunlar gibi, seçkinlerin bu psikolojik tarafını bilirler Bundan dolayı da onlara bu Mücahidlerin, askeri operasyonlar ve karargahları yoluyla onları beldelerinden çıkarmak ve hükümeti devirmek istediğini söylerler. Bu da bakanlıkların ve onunla beraber makamların, paranın ve mevkilerin yok olacağı anlamına gelir. Hatta halk sizi ayakları altında ezebilir yani başka bir deyişle siz onların davetleri ve cihadları tarafından hedef alınmaktasınız.

Dolayısıyla sizin -seçkinlerin- makamlarınız, bakanlıklarınız, kurumlarınız ve servetiniz ateş hattındadır[13]. Eğer bu Mücahidler hakkında sessiz kalır ve insanlarla temasa geçmelerine, fikirlerine ve ilkelerine çağırmalarına izin verirseniz sizin kökünüz kazınır, topraklarınızdan ve bu ülkeden sizi zorla çıkarırlar. Hatta en vahşi yollarla sizi öldürürler. Dolayısıyla onlara karşı durmanız sizin faydanızadır. Ve bununla Âl-i Suud Tağutları seçkinlerin, medyanın, fikir adamlarının, alimlerin vs. hizaya gelmesini temin etmektedir. Yine onların kendi

---

[12] **Mütercim notu:** ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسٰى وَهٰرُونَ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَ**مَلَائِه۪** بِاٰيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِم۪ينَ

"Sonra, onların ardından Firavun'a ve **ileri gelenlere**, Musa ve Harun'u ayetlerimizle yolladık. Fakat onlar (ayetlerimize ve resûllerimize karşı) büyüklenmişlerdi. Onlar, suçlu günahkâr bir kavimdi." [*Yûnus, 75*]

[13] **Mütercim notu:** Yani doğrudan saldırı altındadır.

saflarında durmalarını ve -kesin bir şekilde hak üzere oldukları onlara açık olsa ve gösterilse bile- asla Mücahidlerle veya ıslah isteyenlerle yan yana gelmeyi düşünmemelerini garanti altına almaktadırlar. Bu onların yapmakta oldukları şeydir. Bunun için Tağutlar seçkinleri bu şekilde etkiledikten sonra aralarında kurulan yakınlığın tamama erdirilmesi için Âl-i Suud ‘un planladıklarının hassaslığı ve ağırlığı ile Mücahidlerin onlara karşı olan niyetleri sebebiyle onlara bu şekilde fikir aşılıyorlar.

Bir Tağut tehdit edildiğini hissettiğinde birden korumalarına, yardımcılarına ve memurlarına yakın olma ihtiyacı içinde olduğunu düşünür ve bundan dolayı da demokratikmiş, onlara danışmaya ihtiyacı varmış, bunların hepsini ülkenin ve milletin menfaati için yapıyormuş, egemenliğini, karar verme mekanizmasını, emretmesini ve idaresini paylaşıyormuş gibi yapmaya başlar. Aynı zamanda onların fikirlerine saygı duyduğunu, onları kabul ettiğini ve emirlerini yasalaştırdığını ilan eder. Böylece onlara şöyle der: “Ne buyurursunuz?”[14]. Halbuki ne zamandan beri bu seçkinler -itaatkar adamlar- Âl-i Suud’a emir buyurmaktadır? Ne zamandan beri (Âl-i Suud) onların önerilerini dinlemektedir? Ne zamandan beri (Âl-i Suud) onlardan talimat istemektedir? Ne zamandan beri (Âl-i Suud) seçkinlerin emirlerine göre hareket etmektedir?

Bu, tahtları sallanmaya başladığı zaman Firavunların (oynadığı) oyunudur. Nasıl ki ilk Firavun bu oyunu oynadıysa bugün de Âl-i Suud Firavunları aynısını oynamaktadır. Çünkü tahtları titremekte ve işkembeleri sarsılmaktadır. (Firavunların) karşı karşıya kaldıkları durumun ciddiyeti ve yanlarındaki

---

[14] **Mütercim notu:** Firavun’un sözüne atfen:

يُرِيدُ اَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ اَرْضِكُمْۚ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ

(Firavun:) “(Yaptığı bu sihirle) sizi yerinizden yurdunuzdan etmek istiyor. Ne buyurursunuz?” (demişti.) [*A'râf, 110*]

omurgasızların maksatı sebebiyle seçkinlere karşı sergiledikleri bu iki yüzlü tavır, şeytancadır ve etraflarındaki ileri gelenleri bir araya getirmek için bir kandırmacadır. Netice de onların sözlerine, Âl-i Suud'un politikalarına etki ettiklerine, artık Âl-i Suud'un onların yönlendirmelerine ihtiyaç duyduğuna ve emirlerinin yerine getirileceğine inanmalarıdır. Yine onlar TV kanallarına çıkmakta bir problem görmez, el kol hareketleri yapar ve emirler verirler. Ve aynı El-A'veci'nin dediği gibi şöyle derler: "Onlardan beklentimiz büyük ve onlar için hayrı istiyoruz." Bu gibileri kendi ilahları ve rableri yanında emir verebilir mi? El-Cevap: Asla! Ancak bu, Âl-i Suud Tağutlarının onlara vehmettirmesidir.

Dolayısıyla bu seçkinler öneriler sunmaya ve Mücahidlerin ortadan kaldırılmasını mümkün kılacak yollardan söz etmeye başlamışlardır.

Mücahidler ile Âl-i Suud arasındaki dava halkın ana endişesi, meclislerindeki tartışma konusu, görüşlerinin ve analizlerinin başlığı olduğu ve Âl-i Suud ile yakınlaşmakta olan savaşın vaktinin tayin edilmesi bütün insanlar için bir endişe konusu haline geldiği zaman kendime dedim ki işte bu aynı oyunun -Musa عليه السلام'ın Firavun ve sihirbazları ile olan savaşının- tekerrürüdür. Nitekim o dönemde Musa ile Firavun arasındaki mesele (Mısırlılardan olsun veyahut da İsrailoğullarından olsun) halkın ana endişesi, meclislerindeki tartışma konusu, görüşlerinin ve analizlerinin başlığı olmuştu. Savaş vaktinin tayin edilmesi de insanlar için bir endişe konusu haline gelmişti. Aynen şimdi olduğu gibi sihirbazların ve öncülerinin başkentte toplanmalarını bekliyor ve o heyecan verici günü görmek için can atıyorlardı. İnsanların çoğu da, tarihten bilindiği üzere, kazananlarla beraber olacaktı. "**'Büyücüler kazanırsa biz onlara uymayı umuyoruz.' (dediler.)**" [*Şuarâ, 40*]

Bütün şehirlerin yöneticileri Musa'ya karşı savaşmak için sihirbazlarını ve ordularını toplamaya ve onları Firavun'a göndermeye başladılar.

Firavun da sihirbazların savaş arzusunu, Musa'ya karşı mücadelelerini ve kendine olan sadakatlerini arttırmak istedi. Bunun için de onları özel ve kapalı bir yerde topladı, ardından Musa hakkında konuştu. Onlara Musa'nın bir sihirbaz olduğu, vatanın ve halkın yok olmasını istediği iftirasını yineledi. Allah Teala'nın buyurduğu gibi:

اِنّ۪ٓي اَخَافُ اَنْ يُبَدِّلَ د۪ينَكُمْ اَوْ اَنْ يُظْهِرَ فِي الْاَرْضِ الْفَسَادَ

(Firavun dedi ki:) "Ben, (Musa'nın) dininizi değiştirmesinden ya da yeryüzünde fesat çıkarmasından korkuyorum." [*Mü'min (Ğafir), 26*]

Ve eğer onun -Musa'nın- işini bitirirlerse vatanı ve milleti Musa'nın sebep olduğu fitneden kurtaracaklardı.

Sana düşen iki mevkiyi ve olayı karşılaştırmak ve Âl-i Suud'un sihirbazlarının -hakiki sihirbazlar da olsalar bilidiriler ve uydular sihirbazları da olsalar- yapmakta oldukları üzerine iyice düşünmektir.

Bu Firavunî gerekçelendirme ve açıklama, bugün Mücahidlere ve Ümmet-i Muhammed'in (ﷺ) sadıklarına karşı savaşlarında her Tağut'tan duyduğumuzun tıpatıp aynısıdır. Yani o -Tağut-, insanlara kendini sanki akide ve imanı üzere sebat eden, ahlaki değerleri gayretle savunan, sürekli hayrı düşünen, kalkınmayı, ilerlemeyi, refahı ve güvenliği talep eden salih ve dindar bir Müslümanmış gibi gösterir. Halbuki o -aksine- yeryüzünde fesad çıkardıkları, gelişmeleri yıktıkları, saptıkları ve başkalarını da sapıttıkları, Şeytan'ın dostları, fitne ve dalalet önderleri oldukları gerekçesiyle Mücahidlerden ve dindar alimlerden hak ehline karşı düşmanlık propagandası yapmaktadır. Bundan dolayı da Şeytani hedeflerine ulaşmadan önce onları yok etmek ve onlardan kurtulmak mecburidir.

Seyid Kutub (Allah ona rahmet etsin), *Fi Zilâl'l-Kuran* 5. cilt 3087. sayfada şöyle demektedir: "Sapık putperest Firavun'un Allah'ın Rasulü Musa عليه السلام hakkında söylediğinden daha tuhaf bir şey var mıdır? '**Ben, (Musa'nın) dininizi değiştirmesinden ya da yeryüzünde fesat çıkarmasından korkuyorum.'**

Bu, bütün yozlaşmış despotların her ıslahçı davetçi hakkında söylediği satırların aynısı değil midir? Bu, güzel Hakkın yüzüne karşı söylenmiş aynı yanlış sefil cümleler değil midir? Bu, sükunetli imanın karşısında tehlikenin kışkırtılması için kullanılan aynı aldatıcı kem sözler değil midir?

Şüphesiz ki bu Hak ile batılın, iman ile küfrün ve ıslah ile haddi aşmanın karşı karşıya geldiği her defasında tekrarlanan aynı mantıktır. Zamanın geçmesi ve mekanın tebdil etmesiyle eski hikaye tekrar edilmekte ve zamandan zamana ortaya çıkmaktadır."

Ben de diyorum ki Nayif bin Abdu'l-İngiliz'in[15] Mücahidleri Umre yapan Hacıları hedef almayı istemekle itham etmesinden daha tuhaf bir şey var mıdır?

Onun Haçlı kamplarının aslında Müslüman kamplar olduğu ve insanların orada gece yarısından sonra Teravih namazı kıldığın söylemesinden daha tuhaf bir şey var mıdır?

Afganistan, Irak, Sudan ve Yemen'de Müslümanları öldüren ve bunda Haçlılarla ittifak kuran Âl-i Suud hakkında onların dinin ve akidenin muhafızları olduğunu söylerken; küffara ders üstüne ders veren ve Afganistan, Bosna-Hersek, Keşmir ve Çeçenistan'da Müslümanları müdafaa eden Mücahidlerin de Müslümanları tekfir ettiğini ve onları öldürmek istediğini söylemekten daha tuhaf bir şey var mıdır?

---

[15] **Mütercim notu:** Eski Suudi Arabistan veliaht prensi ve İçişleri Bakanı Nayif bin Abdulaziz hakkında onun İngilizlerin kulunun oğlu olduğunu söylemek istemektedir.

Nerede olurlarsa olsunlar ve nerede yaşarlarsa yaşasınlar Tağutlar, Hakka karşı savaşma ve hak ehlini, destekçilerini, liderlerini ve adamlarını öldürmede Firavun'un yolunu takip ederler. Yine onlar kitlelerden başkalarını toplamaya çalışırlar ki bu suçu, günahı, yükü ve katliamı üstlenmede kendilerine ortak olsunlar. Bundan dolayı fetvalar talep eder, anketler hazırlar, toplantılar ve röportajlar düzenler ve istedikleri kararlarla ortaya çıkarlar.

Son olarak: Ey insanlar! Şüphesiz ki bu devlet -Suudi Arabistan Krallığı- bekadan çok fenaya yakındır. Ve ben de eminim ki onların sonu yaklaştı. Öyleyse sizden her kimse onlardan birini asacak veya sürükleyecekse bunu Sa'd El-Barik, Iyz El-Karni, Muhsin El-Aveci, Süleyman El-Iydi, Muhammed El-Avin, Hamid El-Ğamidi, Büyük Alimler Heyeti'nin herhangi bir üyesi vb.nin bağırsakları olmadan yapmasın! Liste uzundur ve senin için meçhul değildir. Öyleyse sizden biriniz kılıcını bilesin ve derilerini yüzerek ve etlerini doğrayarak Tağutları cezalandırsın! Bu adil bir intikamdır! İntikam/ceza da yapılan fiilin cinsindendir.

Allah'ım, bize Tağutların helak olmasının mutluluğunu yaşat! Rablerin Rabbi olan, bulutları yönlendiren, kitapları indiren, hesabı çabuk gören, hizipleri hezimete uğratan Allah'ım! Amerika'yı ve dostlarını hezimete uğrat! Allah'ım, Onları yok et! Onları sars! Onlara karşı bize zafer ver! Allah'ım, onlara parça parça et ve afetlerinden bir afet ile azaplandır! Allah'ım onları yerle bir etmenin şiddetini arttır!

Allah'ım, Mücahid kullarına yardım et! Allah'ım, onları atışlarını ve oklarını isabet ettir! Allah'ım, onların zayıflıklarını bağışla, hatalarını düzelt, işlerini üstlen, azimlerini sağlamlaştır, kelimelerini birleştir, saflarını bir araya getir ve liderlerini koru! Allah'ım, onlara sekinetini indir, kalplerine sebat ver, onlara sabır yağdır, ayaklarını sabit kıl ve kafir kavme karşı onlara zafer ihsan et!

Amin! Ya Rabbe'l-alemin!

Arap Yarımadası Tağutlarının zindanlarında olan bir mahkum

Ebu Selman Faris ibn Ahmed Âl-i Şuveyl Ez-Zehrani tarafından yazıldı

Allah onu esaretten kurtarsın[16]

Hicri 27 Ramazan 1424

(Miladi 21 Kasım 2003)

[16] **Mütercim notu:** Şeyh Faris, 2 Ocak 2016 tarihinde Tağut Suud Devleti tarafından idam edilmiştir. Rabbim onun şehadetini kabul etsin.